

Тетяна Царенок

студентка спеціальності «Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування»,

освітній ступінь «бакалавр»

Науковий керівник: **Падун А.О.**

к.б.н., доцент кафедри екології,

Національний авіаційний університет,

м. Київ

ГЕОПАТОГЕННІ ЗОНИ ЯК ЧИННИК ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Геопатогенні зони (ГПЗ) – це ділянки геологічного середовища, в яких геофізичні поля негативно впливають на людину та інші біологічні об'єкти. Аномалії геофізичних полів пов'язані з певними елементами геологічних структур, що переважно знаходяться в геодинамічно-активному стані, а також з сучасними геологічними процесами і явищами. Медики, екологи, геологи пов'язують ГПЗ з геологічними розломами, перетинами підземних водних потоків та енергетичними мережами Землі: прямокутними і діагональними.

Саме по собі геопатогенне випромінювання є силовим енергоінформаційним каркасом, свого роду «кістяком» планети. Без цього «кістяка» те, що ми вважаємо земною корою, було б рухомим та пересувалось по поверхні планети із швидкістю близькою до звукової. Нині вся поверхня земної кулі вкрита сітками електромагнітних ліній шириною біля 10–12 см. Ці сітки, накладаючись одна на іншу, створюють складну картину геофізичних аномалій на поверхні Землі, а в місцях їх перетину утворюються невеликі осередки діаметром 10–20 см – геопатогенні плями, де інтенсивність випромінювання різко зростає.

ГПЗ умовно діляться на «+» (позитивні) та «–» (негативні) в залежності від того входить чи виходить енергетичний потік. Вони чітко перпендикулярні поверхні Землі і пронизують її повністю, не змінюючи своєї напруженості. Проекції їх, так звані лінії Хартмана мають, частіше за все, сторони 2–2,5 метра,

іноді більше (3–4 м), іноді менше (до 1 м). Вони йдуть в напрямку північ-південь, захід-схід, і, таким чином, утворюють прямокутну решітчасту сітку (сітка Хартмана). Лінії Каррі (інша решітка) розташовуються в напрямку північний захід - південний схід, південний захід – північний схід та утворюють прямокутну діагональну сітку (сітка Каррі). Відстані між лініями діагональних сіток складають в середньому 5–6 м. Поряд з прямокутними і діагональними сітками (комірковими матричними структурами тонкопольових випромінювань) в біосфері Землі розміщено багато плям (зон), які мають округлу форму певного розміру, що виявляють патогенний характер.

ГПЗ були відомі ще з глибокої давнини. Так, наприклад, китайці звали їх «зубами дракона» та говорили, що такими ділянками володіють «глибинні демони». Древні слов'яни не починали будівництва, не порадившись із лозоходцем.

Проте, увагу науки такі зони привернули тільки в останні 70 років, коли німецькі лікарі виявили їх взаємозв'язок із онкологічними захворюваннями. Виявлено, що тривалий (більше 3-х годин на добу), багаторічний вплив ГПЗ на організм людини приводить до поступового зниження імунітету у 90% людей і сприяє виникненню необоротних патологічних процесів.

З точки зору екології – ГПЗ являє собою локальну аномалію, яка шкідливо діє на всі організми: людину, тварин, рослини. ГПЗ можна характеризувати, як ділянки на поверхні Землі, в житлових та громадських приміщеннях, довготривале знаходження в яких приводить до розладу здоров'я людей і тяжких захворюванням. В місці знаходження зони людина швидше втомлюється, знижується працездатність, у неї швидше псується настрій.

Сучасні дослідники ділять всі енергетичні аномалії на декілька груп:

- геопатогенні зони, викликані тектонічними процесами земної кори, геологічними розломами, родовищами руд, підземними водами тощо;
- техногенні зони, викликані промисловою діяльністю людини та широким використанням в них електромагнітної енергії (підземні ходи, метро,

шахти, бурові свердловини, трубопроводи, кабельні сітки, відвали, поховання тощо);

– польові (на основі фізичних полів) утворення різної природи у вигляді сіток та плям.

В місцях ГПЗ люди частіше хворіють, у них швидше розвиваються різноманітні неврози, частіше виникають психосоматичні розлади, з ними важче вести лікувальну роботу: захворювання лікуються довше і ефективність лікування нижча.

Біологічна активність випромінювань ГПЗ викликає шкідливий вплив на живі істоти, а при довготривалому знаходженні в такій зоні людини, вони викликають певні захворювання. В науковій літературі наведені результати досліджень, де по біомедичних критеріям ці зони були поділені на два типи. При цьому зони обох типів можуть мати як лівосторонній, так і правосторонній напрям векторіальності тонкого поля, яке вони випромінюють (поглинають).

В зонах 1-го типу у людей виникає певний комплекс захворювань, основними з яких є пухлинні захворювання злякисного типу (онкологічні захворювання). Це зони типу «Онко».

В зонах 2-го типу виникає інший набір захворювань, основним з яких є захворювання Крона. Захворювання Крона – хронічне запальне захворювання кишечника аутоімунної природи, яке має трансмуральний характер (стосується всіх шарів кишечника). Найбільш поширеними ускладненнями є незворотні зміни кишечника (стеноз кишечних сегментів, стриктури, свищі). Також для цього захворювання характерні численні позакишкові ураження. Ці зони названі зонами типу «Крона».

Певний часовий термін перебування в ГПЗ не визначений, що пояснюється індивідуальними особливостями кожної людини та гепатогенної зони. Тривале (кілька годин і більше) знаходження у ГПЗ призводить до виникнення серйозних захворювань людей. Хоча є наведені факти, в наукових дослідженнях, раптової смерті людини, яка знаходилась на перетині ГПЗ.

За короткочасного перебування людини в такій зоні змінюються її фізіологічні параметри – артеріальний тиск, частота і форма пульсової хвилі, рухових реакцій тощо.

Найбільш негативний вплив чинять ті зони, які діють на людину кожної доби та протязі більш як 3-х годин. Ознаки тривалого знаходження в ГПЗ зоні: дратівливість, яку не можна пояснити; слабкість; сонливість або безсоння; судоми; головні болі; відчуття страху; печія чи поколювання тіла; серцева аритмія; зміна кров'яного тиску й температури тіла; важкість в ногах; відчуття холоду в кінцівках.

Додатковий негативний вплив може бути обумовлений особливостями архітектури приміщень, особливостями інтер'єру і предметів дизайну, що знаходяться в приміщенні, особливостями біоенергетики колективу працюючих в приміщенні людей.

Найпростішим і ефективним способом захисту від ГПЗ є знаходження поза межами їх поширення або нетривале перебування в них. У регіональному плані проектування й будівництво житлових і виробничих будівель треба проводити з урахуванням ГПЗ. Облаштовувати місця відпочинку, робочі місця, розставляти меблі потрібно у суворій відповідності до плану ГПЗ.

Відомо багато способів нейтралізації або санації ГПЗ, зокрема: будівельні захисні матеріали та екрани; захисний одяг; прилади і пристрої, що змінюють параметри випромінювання.

Тому, ми рекомендуємо всім провести біолокацію тих місць, де ви спите, працюєте, вчитеся та відпочиваєте більше трьох годин на добу.

Перелік використаних джерел

1. Г.І.Рудько, О.М.Адаменко. Вступ до медичної геології//Київ.-2010.-№2.С.246-254.
2. «Рівне-Суренж» Волинський центр історичних та геофізичних досліджень.- [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://rivne-surenzh.com.ua/ua/research/geo/9>